

Сряда, 11 декември 2013 г.

P7_TA(2013)0578

Издържливост и намаляване на риска от бедствия в развиващите се държави

Резолюция на Европейския парламент от 11 декември 2013 г. относно подхода на ЕС за устойчивост и намаляване на риска от бедствия в развиващите се държави: извличане на поуки от кризите в областта на продоволствената сигурност (2013/2110(INI))

(2016/С 468/16)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 210 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид Европейския консенсус за развитие от 20 декември 2005 г.,
- като взе предвид Европейския консенсус относно хуманитарната помощ от 18 декември 2007 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 8 декември 2010 г., озаглавено „Междинен преглед на плана за действие на Европейския консенсус относно хуманитарната помощ: осъществяване на ефективни хуманитарни действия на ЕС, основани на принципи“ (COM(2010)0722),
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Подходът на ЕС към устойчивостта към кризи: уроците от продоволствените кризи“, от 3 октомври 2012 г. (COM(2012)0586) (по-нататък Съобщението за устойчивостта от 2012 г.),
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията, озаглавен „План за действие за устойчивост в държави, податливи на кризисни ситуации за 2013—2020 г.“ от 19 юни 2013 г. (SWD(2013)0227),
- като взе предвид заключенията на Съвета от 28 май 2013 г. относно подхода на ЕС за устойчивост,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Стратегия на ЕС за подкрепа на ограничаването на рисковете от бедствия в развиващите се страни“, от 23 февруари 2009 г. (COM(2009)0084),
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията, озаглавен „План за изпълнение на стратегията на ЕС за подкрепа на ограничаването на рисковете от бедствия в развиващите се страни за 2011—2014 г.“, от 16 февруари 2011 г. (SEC(2011)0215),
- като взе предвид заключенията на Съвета относно стратегията на ЕС за подкрепа на ограничаването на рисковете от бедствия в развиващите се страни“ от 18 май 2009 г.,
- като взе предвид Рамковата програма за действие на ООН от Хиого 2005—2015 г., приета на Световната конференция за намаляване на бедствията, проведена през януари 2005 г. в Хиого, Япония, и подкрепена от Общото събрание на ООН в неговата Резолюция A/RES/60/195, и нейния средносрочен преглед,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Обвързване на помощ, възстановяване и развитие — оценка“ от 23 април 2001 г. (COM(2001)0153),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 20 август 2012 г., озаглавено „Социалната закрила в политиката на Европейския съюз за сътрудничество за развитие“ (COM(2012)0446),
- като взе предвид своята резолюция от 21 септември 2010 г. относно съобщението на Комисията „Подход на Общността за превенция на природни и причинени от човека бедствия“⁽¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 27 септември 2011 г., озаглавена „Към укрепване на реакцията на ЕС при бедствия: ролята на гражданската защита и на хуманитарната помощ“⁽²⁾,

⁽¹⁾ ОВ С 50 Е, 21.2.2012 г., стр. 30.

⁽²⁾ ОВ С 56 Е, 26.2.2013 г., стр. 31.

Сряда, 11 декември 2013 г.

- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Достоен живот за всички: Премахване на бедността и осигуряване на устойчиво бъдеще за света“ от 27 февруари 2013 г. (COM(2013)0092),
  - като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Повишаване на въздействието на политиката на ЕС за развитие: програма за промяна“ от 13 октомври 2011 г. (COM(2011)0637) и на заключенията на Съвета относно същото от 14 май 2012 г.,
  - като взе предвид Новия курс за поемане на ангажменти в нестабилни държави, определен в Партньорството от Пусан за ефективно сътрудничество за развитие, прието на 5-я форум на високо равнище за ефективност на помощите в Пусан, Южна Корея, който се проведе от 29 ноември до 1 декември 2011 г.,
  - като взе предвид своята резолюция от 13 юни 2013 г. относно Целите на хилядолетието за развитие — определяне на рамката след 2015 г. ⁽¹⁾,
  - като взе предвид заключенията на Съвета относно „Всеобхватната програма за периода след 2015 г.“, приети на 25 юни 2013 г.,
  - като взе предвид Конференцията на Организацията на Обединените нации за устойчивото развитие „Бъдещето, което искаме“, проведена се през юни 2012 г. в Рио де Жанейро, Бразилия (Рио+20), и по-специално нейните решения, свързани с намаляването на рисковете от бедствия,
  - като взе предвид четвъртата сесия на Глобалната платформа за ограничаване на рисковете от бедствия, проведена се от 19 до 23 май 2013 г. в Женева, Швейцария,
  - като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Подобряване на храненето при майките и децата в рамките на външната помощ: рамка за политиката на ЕС“ от 12 март 2013 г. (COM(2013)0141),
  - като взе предвид член 48 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по развитие (A7-0375/2013),
- A. като има предвид, че в своето Съобщение за устойчивостта от 2012 г. Комисията определи устойчивостта като „способността на дадено лице, домакинство, общност, държава или регион да издържа, да се адаптира и бързо да се възстановява от шокове и сътресения“;
- Б. като има предвид, че намаляването на риска от бедствия (НРБ) е ключов компонент на постигането на устойчивост; като има предвид, че НРБ включва анализа и управлението на опасностите с цел да се намали уязвимостта от бедствия и обхваща дейности, които подкрепят готовността, превенцията и мерките за смекчаване на последиците на всички равнища, от местно до международно;
- В. като има предвид, че обвързването на помощ, възстановяване и развитие (ОПВР) е важен инструмент на подхода за устойчивост, който помага за преодоляване на оперативните и финансови пропуски между фазите на помощ и на развитие;
- Г. като има предвид, че Рамковата програма за действие от Хиого е безценен инструмент за постигане на напредък в програмата за НРБ в световен мащаб и че тя изтича през 2015 г.; като има предвид, че се очаква рамката за НРБ след 2015 г. да бъде приета на Световната конференция за намаляване на риска от бедствия в Япония в началото на 2015 г.;
- Д. като има предвид, че в средносрочния преглед на Европейския консенсус за хуманитарна помощ се отбелязва, че е постигнат напредък по отношение на НРБ, но че е от съществено значение постигането на по-нататъшен практически напредък;
- Е. като има предвид, че по данни на ООН, от 1992 г. досега 4,4 млрд. души са били засегнати от бедствия, били са причинени шети в размер на 2 трилиона щатски долара, а 1,3 млн. души са загинали; като има предвид, че размерът на загубите, причинени от бедствия, надхвърля 300 млрд. щатски долара за 2011 г.; като има предвид, че един долар, инвестиран в намаляване на риска от бедствия в райони с повишена вероятност от възникване на кризи, спестява най-малко четири долара разходи за помощ и възстановяване в бъдеще, според оценките на Азиатската банка за развитие;

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0283.

Сряда, 11 декември 2013 г.

- Ж. като има предвид, че взаимосвързаните вериги на доставките в днешния глобализиран свят означават, че икономическите загуби, понесени в един регион, имат отражение и по света; оценява се, например, че наводненията в Тайланд през 2011 г. са причинили забавяне на световното промишлено производство с 2,5 %;
- З. като има предвид, че разходите, свързани с бедствия, се увеличават, като в същото време изменението на климата причинява повече екстремни климатични явления, в допълнение към бързата и неадекватно управлявана урбанизация, нарастването на броя на населението, влошаването на качеството на земите и недостига на природни ресурси; като има предвид, че продоволствените и хранителни кризи стават все по-чести в много региони от развиващия се свят;
- И. като има предвид, че усилията за НРБ и устойчивост трябва да бъдат в допълнение към, а не на мястото на усилията, полагани от развитите държави за намаляване на техния принос за изменението на климата;
- Й. като има предвид, че във време на финансова консолидация е налице значителна нужда от ефективно и ефикасно използване на ресурсите; като има предвид, че е необходимо финансирането за НРБ да има дългосрочна перспектива и следва да отразява действителните рискове, като се отделя ключово внимание на помощта за най-уязвимите от шокове;
- К. като има предвид, че Китай е изразходвал 3,15 млрд. щатски долара за намаляване на въздействието от наводненията, като с това е избегнал загуби, изчислявани на 12 млрд. щатски долара; като има предвид, че други примери за успех включват Бангладеш, Куба, Виетнам и Мадагаскар, които съумяха да намалят значително въздействието на метеорологичните заплахи като тропически бури и наводнения чрез подобрени системи за ранно предупреждение, готовност за бедствия и други мерки за намаляване на риска;
- Л. като има предвид, че в повечето държави инвестициите от частния сектор представляват висок дял от цялостните инвестиции и като има предвид, че националното икономическо развитие и устойчивост към бедствия зависят от чувствителни към риска от бедствия инвестиции на частния сектор;
- М. като има предвид, че ООН предвижда градското население в света да нарасне със 72 % до 2050 г., като по-голямата част от градския растеж ще се осъществи в по-малко развитите страни, с което ще увеличи значително броя на хората, изложени на риск от бедствия;
- Н. като има предвид, че бедствията могат да допринесат за гама от по-нататъшни проблеми като крайната бедност, продоволствена несигурност и недохранване;
- О. като има предвид, че неустойчивите планиране и практики за развитие от миналото доведоха до повишена уязвимост към бедствия за много населения; като има предвид, че оценката на риска от бедствия трябва да бъде предварително условие за планирането за развитие и съответните програми;
- П. като има предвид, че липсата на координация между държавите—членки на ЕС и другите страни донори в ситуации след криза намалява въздействието на комбинираните усилия; като има предвид, че засилването на координацията между донорите, както в ситуации след кризи, така и в усилията за изграждане на устойчивост, могат да генерират значителни икономии и подобрена ефикасност по отношение на целите за развитие;
- Р. като има предвид, че Общият доклад за оценка вече е приет като надежден световен източник на анализ на рисковете от опасност и тенденциите на уязвимост като има предвид, че липсата на точни данни за причинените от бедствия загуби продължава да бъде основно предизвикателство;
- С. като има предвид, че регионалната интеграция е източник на икономически, политически и социални успехи;
- Т. като има предвид, че практиката на прехвърляне на земи трябва да бъде предмет на регламентиране, с цел да не бъде ошетено селското население;

Сряда, 11 декември 2013 г.

Подходът на ЕС към устойчивостта

1. Приветства Съобщението на Комисията за устойчивостта от 2012 г. и неговите цели; насърчава Комисията да преследва активно предложенията, изложени в съобщението и да гарантира по-нататъшното развитие на дългосрочен подход за изграждането на устойчивост и НРБ, което включва аспект, свързан с хуманитарната помощ, и аспект за развитие, и предоставя ясна връзка между двете;
2. Приветства Плана за действие за устойчивост в държави, податливи на кризисни ситуации за 2013—2020 г. и неговите приоритети; настоятелно призовава Комисията, заедно с Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), да прилага неговите предложения и приоритети и да осигури последователен напредък за постигане на неговите цели;
3. Изразява загриженост, че устойчивостта и по-специално НРБ се споменават само накратко в заключенията на Съвета относно „Всеобхватната програма за периода след 2015 г.“; смята, че е необходимо да се наблегне в по-голяма степен на тези въпроси в програмата за периода след 2015 г.;
4. Призовава Комисията активно да интегрира мерките за устойчивост както в планирането на хуманитарните дейности, така и в това на дейностите за развитие; подчертава, че е необходима по-здрава връзка между краткосрочната, хуманитарна реакция и дългосрочното планиране за развитие, както и че това следва да се вписва в цялостния подход на ЕС за устойчивост;
5. Счита, че основният фокус на подхода на ЕС за устойчивост трябва да се съсредоточава върху най-уязвимите, най-бедните и най-маргинализирани населения, при които се наблюдава висока изложеност на рискове, по-специално природни бедствия, и недостатъчна защита срещу подобни шокове, включително при бавно протичащи явления; подчертава, че един дългосрочен подход за устойчивост трябва да взема на прицел първопричините за уязвимостта към рискове и да намалява значително скритите рискови фактори;
6. Подчертава, че дългосрочният подход на ЕС за устойчивост следва да разглежда влошаването на състоянието на екосистемите, особено селското стопанство, биологичното разнообразие и рибните ресурси и призовава ЕС да приеме последователна политика за намаляване на уязвимостта посредством неговата стратегия за намаляване на риска, която може да бъде осъществена чрез възприемането на устойчиви методи и системи на селскостопанско производство, като ротация на културите, агроекология, агролесовъдство, биологично земеделие и маломашабни земеделски стопанства;
7. Призовава Комисията да набелязва в своята програма за устойчивост нестабилните и податливи на кризи държави и да инвестира в укрепването на местните институции с цел да се постигне стабилност и да се гарантира, че основните услуги се предоставят на най-уязвимите населения;
8. Подчертава, че пропуските между фазите на помощ и на развитие могат да се преодолеят чрез ОПВР, което се стреми да осигури полезни взаимодействия между хуманитарната дейност и дейността за развитие; споделя мнението, че е необходимо да бъдат разгледани по-подробно стратегиите за преход и успоредните връзки между хуманитарното сътрудничество и сътрудничеството за развитие, особено в държави, застрашени от бедствия, продължителни кризи и държави, претърпели бедствия;
9. Настоява, че държавите, застрашени от бедствия, следва да играят водеща роля и да бъдат основното действащо лице в определянето на техните приоритети и стратегии за преход от хуманитарна помощ към дългосрочна стратегия за развитие, тъй като те са в по-добра позиция по отношение на познаването на местната действителност, така че да определят какво е най-добро за техните собствени общности;
10. Подчертава, че изменението на климата влошава дълбоко залегналите рискови фактори и следователно то трябва да бъде взето предвид в стратегиите за устойчивост, и по-специално адаптирането към климата;

Намаляването на риска от бедствия като съществен елемент на устойчивостта

11. Подчертава, че инвестирането в мерки за НРБ преди бедствията е много по-икономически целесъобразно отколкото финансирането на реакцията при бедствия, след събитията; ето защо насърчава допълнителното инвестиране в стратегиите за НРБ и за устойчивост в развиващите се страни, особено в най-уязвимите райони, и неговото включване в националните планове за развитие;

Сряда, 11 декември 2013 г.

12. Изтъква, че ефективното управление на реагирането при бедствия взема предвид създаването на рамка, която позволява незабавното мобилизиране на всички необходими ресурси;
13. Подчертава, че следва съответно НРБ да бъде изведено като приоритет в бъдещото планиране за развитие и интегрирано в планирането за развитие и хуманитарното планиране във всички нестабилни и податливи на рискове държави;
14. Призовава ЕС, неговите държави членки и правителствата на държавите партньорки да подобрят и развият стратегиите за НРБ в развиващите се страни, като осъществяват програми за оценка на риска и подобряват системите за ранно предупреждение, особено в нестабилните и податливи на кризи държави, като засилят степента на готовност за бедствия с оглед предоставянето на ефективна реакция на всички равнища и като подкрепят по-устойчиво планиране за развитие в държавите партньорки;
15. Призовава държавите партньорки да установят счетоводни системи, които са в състояние да отразяват местните загуби и да споделят информация между местното и националното равнище за целите на планирането и за статистически цели; отбелязва, че известна степен на стандартизация може да спомогне за по-добро осчетоводяване на загубите на регионално равнище и следователно за подкрепа на регионалното сътрудничество;
16. Призовава ЕС и неговите държави членки, както и страните партньорки, да вземат предвид екологичната устойчивост и управлението на риска от бедствия в програмите за реформа на поземленото управление и механизмите за регистрация на земи;
17. Отбелязва, че НРБ и адаптирането към изменението на климата са взаимосвързани въпроси и следователно призовава Комисията и всички други действащи лица да интегрират още повече стратегиите за НРБ и за адаптиране към изменението на климата, като например, наред с другото, съществуващи Национални адаптационни програми за действие (НАПД) и да ги включат в планирането за 11-ия ЕФР, да търсят конкретна финансова подкрепа, например чрез осъществяването на Световния алианс за борба с изменението на климата и да координират усилията си за хармонизиране на тези дейности;
18. Подкрепя допълващ се и последователен подход към рамковите програми за ЦХР и НРБ в периода след 2015 г.; смята, че е необходимо процесите след ЦХР и след Рамковата програма за действие от Хиого да вземат предвид резултатите от действащите в момента рамки и опита на онези, които са били най-засегнати от бедствия и кризи; заявява отново, че НРБ, управлението на свързаните с климата рискове и устойчивостта трябва да бъдат силно интегрирани в рамковата програма след 2015 г.;

Устойчиво развитие, социална закрила и устойчивост на общностите

19. Подчертава, че подходът за устойчивост трябва да носи устойчиви ползи за най-уязвимите слоеве на обществото, особено на живеещите в крайна бедност и на живеещите в неформални поселища или бедни квартали и коренните населения, които са силно изложени на рискове от бедствия;
20. Подчертава, че устойчивото развитие трябва да се разглежда като съществен елемент от НРБ; признава, че дългосрочен напредък може да бъде постигнат единствено ако бъдат разрешени факторите, които обуславят по-голямата уязвимост на общности или лица, като лошото управление на околната среда, неадекватните инфраструктури, влошаването на качеството на земите и лошото градско планиране;
21. Разбира, че в развиващите се страни, особено в държавите с ниски доходи, голяма част от домакинствата, живеещи постоянно в състояние на бедност, разполагат с незначителна или никаква социална закрила като цяло и следователно са още по-незашитени, когато става въпрос за природни или предизвикани от човека бедствия; призовава Комисията да продължава да насърчава дейности за социална закрила в своите програми за сътрудничество за развитие, посредством конкретни дейности за подобряване на държавните системи, мерки за превенция и застраховане срещу природни и причинени от човека бедствия;
22. Насърчава да се засили вниманието към по-маломашабните бедствия, като основна цел на подхода за устойчивост и да се подобри видимостта на щетите, които маломашабните бедствия причиняват на съответните общности, и на тяхното въздействие върху последните;
23. Подчертава необходимостта от засилване и развитие на образованието в контекста на бедствия и извънредни положения, както и от подобряване на разпространението, събирането и комуникацията на информация и познания, които ще спомогнат за изграждането на устойчивост на общностите и насърчават промени в поведението и култура на готовност по отношение на бедствията;

Сряда, 11 декември 2013 г.

24. Подчертава важната роля, която местните органи и местните и национални организации на гражданското общество могат да играят в изграждането на устойчивост, особено в нестабилни и податливи на кризи държави, и насърчава местните органи да разработят, като се консултират с местните общности и с организации на гражданското общество, последователни и координирани процеси за осъществяване на стратегиите за устойчивост;

25. Изтъква факта, че следва да бъдат създадени силни механизми за отчетност и мониторинг, с участието на местните органи, партньорите за развитие, учени, гражданското общество, медиите и обществеността като цяло, с цел да се подобри достъпа до информация и да се засили осведомеността относно необходимостта от стратегиите за НРБ и устойчивостта; призовава за редовно събиране на данни, наред с другото, на метеорологични данни и данни за реколтите, добитъка, функционирането на пазарите, състоянието на децата и на най-бедните по отношение на прехраната, както и данни относно съществуващите механизми за НРБ и достъпа до основни услуги; насърчава редовното докладване и публикуването на тези данни на платформи, достъпни за обществеността, с цел да се улесни достъпа до информация, ранното предупреждаване и подобряването на положението;

Поуки от кризите, свързани с продоволствената сигурност, и предишни бедствия

26. Посочва, че бедствията и извънредните ситуации често биват последвани от продоволствени кризи и недохранване сред засегнатите населения, особено сред децата; набляга също така, че продоволствените кризи са бедствия сами по себе си и че подходът за устойчивост, който се съсредоточава върху подобряването на продоволствената сигурност и храненето, трябва да се включва систематично в решенията по планирането;

27. Призовава ЕС да извлече поуки от политиката си на сътрудничество през изминалите десетилетия и да внесе предложения за практическото насърчаване на Последователността на политиката за развитие, посредством обвързването на помощта за развитие с други области на политиките на ЕС, като селското стопанство, търговията, данъчното облагане, изменението на климата и инвестициите;

28. Настоятелно призовава Комисията да интегрира въпроса за заграбването на земи в своя диалог по политиките с развиващите се държави с цел последователността на политиките да се превърне в крайъгълен камък на сътрудничеството за развитие както на национално, така и на международно равнище, и да се избегне експроприацията на дребни земеделски стопани, увеличаването на уязвимостта на бедните в селските райони и неустойчивото използване на земята и водите;

29. Отбелязва, че продоволствените и хранителни кризи зачестяват в регионите на Сахел и Африканския рог, където милиони хора са без достъп до подходяща храна; изтъква, че продоволствената криза в Африканския рог през 2011 г. и продоволствената криза в Сахел през 2012 г. показва, че сама, хуманитарната помощ не е в състояние нито да прекъсне цикъла на хроничния глад и недохранване, нито да се справи с причините, в които те се коренят; подчертава, че е важно да се разрешат причините, които обуславят трайната продоволствена несигурност в тези региони, а именно незадоволителния достъп до подобаващи основни услуги и образование, остра бедност, неадекватна подкрепа за маломашабното земеделие и скотовъдство, проблеми, свързани с достъпа до земи, влошеното състояние на околната среда, бързия растеж на населението, недостатъците на пазара, упадък на производството на храна на глава от населението и лошото управление; подчертава, че днес причините, които обуславят продоволствените кризи са по-комплексни отколкото в миналото, като например шоковете, свързани с пазарите и цените, са по-чести и е по-вероятно те да засегнат бедните;

30. Отбелязва, че хроничната продоволствена и хранителна несигурност е първият и най-важен фактор за уязвимост към продоволствените кризи, тъй като тя намалява способността на хората да се подготвят за рисковете, да издържат при криза и да стъпят отново на краката си след това; отбелязва също така, че хроничната продоволствена и хранителна несигурност причинява дългосрочни отрицателни последици, които намаляват човешкия капитал като потискат растежа на децата и засягат способността на обществата да се развиват; признава, че кризите, причинени от високите и силно променливи цени на продоволственията водят до сериозни разходи и са сложни за разрешаване; посочва, че подходът за устойчивост, възприет от Комисията, върви в правилната посока, за да се справи с причините, в които се корени уязвимостта, най-важната сред които е хроничната продоволствена и хранителна несигурност;

31. Изразява становището, че Плана за действие на ЕС за устойчивост следва да си постави за цел изпълнението на Последователността на политиката за развитие и да подходи към въпросите, свързани с продоволствената сигурност и устойчивостта по отношение на климата, като отстрани неустойчиви практики, като изхвърлянето на селскостопански продукти и несправедливите правила на търговията; призовава ЕС да възприеме холистичен подход към устойчивото селско стопанство на национално и на международно равнище;

Сряда, 11 декември 2013 г.

32. Приветства както подхода, съчетаващ развитие и хуманитарна дейност, така и регионалния подход в инициативата на ЕС „Подпомагане на устойчивостта на Африканския рог“ (SHARE) и във водения от ЕС Световен алианс за инициативата за устойчивост (AGIR) за региона на Сахел; призовава на тези региони да се отделя още по-голямо внимание, както и да се осъществява още по-добро сътрудничество и координация между националните правителства, международните донори, гражданското общество и частния сектор за премахване на бариерите между подхода за развитие и хуманитарния подход, между „нормалните“ и „кризисните“ мерки;

33. Призовава за един ефективен подход към устойчивостта, който трябва да бъде мулти-институционален, координиран, всеобхватен и систематичен и да включва набор от елементи, като осигуряването на предвидими и целеви мрежи за социална закрила, които да гарантират не само, че домакинствата имат непосредствен достъп до храна във време на криза, но да гарантират също така бързо възстановяване и издръжливост по отношение на бъдещи сътресения; призовава намаляването на недохранването сред децата да се постави в сърцевината на мерките за устойчивост чрез координирани национални планове, които дават приоритет особено на децата под двегодишна възраст и на бременните жени;

34. Отбелязва, че опитът от Нигер, Буркина Фасо и Мали показва, че евтини агро-екологични техники, особено агро-горските системи и опазването на почвата и водите, подобряват устойчивостта на дребните земеделски стопани по отношение на продоволствената несигурност; набляга при все това, че агро-екологичното селско стопанство само по себе си не може да преодолее структурните причини за продоволствената несигурност; призовава в селскостопанските програми да се включват и не-земеделски компоненти, както и да се гарантира, че подобряването на прехраната е изрична цел на селскостопанските програми; в допълнение призовава да се гарантира, че жените, заети в земеделието, също се ползват от програмите, като се гарантира, че бариерите, създадени от неравенството между половете (като достъпа до земя, кредити, спомагателни услуги и производствени разходи) се вземат предвид в изготвянето на селскостопанските програми;

По-добра координация на усилията и подобряване на методите на финансиране

35. Посочва, че е от съществено значение държавите членки и институциите на ЕС да координират по-добре своите дейности за развитие и хуманитарни дейности и да работят заедно, за да направят помощта си по-ефективна; посочва проучването на Европейския парламент „Цената на липсата на Европа по отношение на политиката за развитие“ от юни 2013 г., в което се оценява, че 800 млн. евро биха могли да се спестяват годишно от транзакционни разходи, ако донорите концентрират усилията си, свързани с помощта, върху по-малък брой страни и дейности, и че допълнителни икономии от 8,4 млрд. евро годишно могат да се постигнат чрез по-добри схеми на разпределение между страните;

36. Отбелязва важния принос на мобилните, дребни скотовъдци за производството на месо, мляко и кръв в районите, които са неподходящи за други видове селско стопанство; подчертава важната роля, която те играят за прехраната на съответните общности, както и положителния им принос за продоволствената сигурност и прехраната, както се вижда от данните от сухи и полусухи земи, които показват, че децата, живеещи в пасищни области, имат като цяло по-добра продоволствена сигурност отколкото децата, които живеят в градовете и селата; ето защо призовава правата и потребностите на тези пастирски населения, да бъдат вземани предвид при изготвянето на действия и програми в областта на селското стопанство;

37. Подчертава, че е важно да се подобри капацитета на дребните земеделски стопанства, като се дава предимство на публично-частните инвестиции, и по-специално на микрокредитирането, отпускано на жените;

38. Споделя мнението, че икономии, реализирани от по-добра координация между донорите биха могли да се използват, например, в дейностите, свързани с НРБ, и че последните на свой ред ще донесат значителна полза, създавайки по този начин положителен цикъл;

39. Приветства предложението на Комисията в Плана за действие за устойчивост от 2013 г. да се провежда ежегоден Форум на ЕС за устойчивост; разглежда това като възможност за координиране на свързаните с устойчивостта усилия между публичните институции, в т.ч. националните парламенти и Европейския парламент, частния сектор, и НПО и гражданското общество, с цел да се постигне добре координиран напредък по отношение на НРБ и устойчивостта, като всички заинтересовани страни работят заедно за това;

40. Насърчава засиленото сътрудничество между обществените и частния сектор в областта на НРБ и устойчивостта; призовава Комисията да улесни участието на частния сектор като създаде стимули и подходяща среда, така че частните субекти да споделят своя експертен опит по отношение на изграждането на устойчивост и намаляването на риска; при все

Сряда, 11 декември 2013 г.

това настоятелно призовава Комисията във връзка с това да изготви предложение, което да установи правила относно публично-частните партньорства, включително оценки на социалното и икономическото им въздействие, с цел да се предотврати например влошаването на конфликтите, свързани с използването на земи или конфликтите относно достъпа до вода, и по-специално в защита на дребните земеделски стопани; насърчава освен това предлагането на помощ на държавите от АКТБ за целите на наблюдаването на договорите с мултинационални инвеститори; в допълнение, насърчава прозрачността на инвестициите и конкретните инвестиционни цели, на платформи, достъпни за гражданското общество;

41. Препоръчва да се засили сътрудничеството с държави извън ЕС и с международни и регионални институции, когато става въпрос за готовността по отношение на бедствия, както и за реагиране при бедствия и възстановяване; подкрепя засилването на сътрудничеството между Комисията и Секретариата на Международната служба на ООН за намаляване на бедствията (UNISDR) с оглед подобряването на дейността на ЕС по въпросите, свързани с НРБ;

42. Подчертава, че въпреки че ЕС и международните организации могат да постигнат напредък по отношение на НРБ и устойчивостта в развиващите се страни чрез своите програми, основната отговорност за гарантиране на безопасността на техните граждани се носи от съответните национални правителства и че следователно е необходимо държавите партньорки да демонстрират силен политически ангажимент да подкрепят и изпълняват дейностите, които подобряват устойчивостта и НРБ;

o

o o

43. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.
